KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 21.12.2005
KOM(2005) 671 v konečnom znení

2005/0278 (CNS)
2005/0279 (CNS)

Návrh

NARIADENIE RADY

o ekologickej výrobe a označovaní ekologických výrobkov

Návrh

NARIADENIE RADY

ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2092/91 o ekologickej výrobe poľnohospodárskych výrobkov a príslušných označeniach poľnohospodárskych výrobkov a potravín

(predložené Komisiou)

DÔVODOVÁ SPRÁVA

POLITICKÝ RÁMEC

Ekologická výroba

1. V roku 1991 Rada vytvorila nariadením Rady (EHS) č. 2092/91 vôbec prvý rámec Spoločenstva pre ekologické poľnohospodárstvo a výrobu potravín. Po viac ako desaťročí s prihliadnutím na intenzívny rozvoj ekologického poľnohospodárstva začala Komisia proces preskúmavania tohto rámca na základe získaných skúseností.

2. V rámci ekologickej výroby sa od prijatia nariadenia v roku 1991 zaznamenal významný nárast, ako aj neustále rastúci príspevok ekologického poľnohospodárskeho sektora vo väčšine členských štátov. Podľa najnovších štatistických údajov, je 149 000 hospodárstiev certifikovaných ako ekologické alebo ako hospodárstva v konverzii na ekologickú výrobu. V roku 2003 tieto hospodárstva predstavovali 1,4 % z celkového počtu poľnohospodárskych podnikov v 25 členských štátoch. Certifikovaná ekologická plocha a plocha nachádzajúca sa v konverzii pokrývali 5,7 miliónov ha a predstavovali 3,6 % využívanej poľnohospodárskej plochy v roku 2003.

3. Pri zohľadnení tohto vývoja a konferencií o ekologických potravinách a poľnohospodárstve v Rakúsku v roku 1999 a v Dánsku v roku 2001 predniesla Rada za švédskeho predsedníctva v roku 2001 výzvu adresovanú Komisii, aby navrhla Európsky akčný plán pre ekologické potraviny a poľnohospodárstvo (European Action Plan for Organic Food and Farming, EAP). Cieľom akčného plánu bolo sformulovať základ pre rozvoj politiky pre ekologický sektor v nasledujúcich rokoch, ktorý by takýmto spôsobom poskytol celkovú strategickú víziu prínosu ekologického poľnohospodárstva k spoločnej poľnohospodárskej politike.

4. V období prípravy tohto akčného plánu sa konali rozsiahle konzultácie vrátane stretnutí skupín odborníkov, internetových konzultácií zo strany širokej verejnosti, ako aj verejného prerokovania v januári 2004.

5. Na základe týchto konzultácií boli najdôležitejšími závermi v regulačnej oblasti - potreba explicitnejšie stanoviť zásady a ciele ekologického poľnohospodárstva, dôležitosť zabezpečiť integritu systému kontrol, potreba prekonať nedostatky vo fungovaní vnútorného trhu spôsobené vnútroštátnymi a súkromnými logami a normami, potreba dopracovať a zlepšiť normy a potreba zefektívniť ustanovenia týkajúce sa dovozu.

6. Komisia prijala oznámenie o EAP v júni 2004. V EAP sa uvádza 21 akcií s cieľom uľahčiť pokračujúci vývoj v oblasti ekologického poľnohospodárstva v EÚ. Vo svojich záveroch z októbra 2004 Rada vyzvala Komisiu, aby pokročila s implementáciou EAP na základe konkrétnych opatrení v záujme zjednodušenia a celkovej koherencie a predniesla súvisiace návrhy počas roka 2005. Z niektorých akcií dokonca vyplýva zavedenie zmien a doplnení k nariadeniu Rady (EHS) č. 2092/91 o ekologickom poľnohospodárstve.

7. V návrhu sa zohľadňujú konzultácie so širokou verejnosťou, ktoré sa uskutočnili pred prijatím EAP, a zodpovedá záverom Rady. Taktiež sa v ňom prihliada na následné odpovede a mnohé písomné podania zo strany členských štátov a zainteresovaných

strán v súvislosti s pracovným dokumentom pracovníkov Komisie s názvom „Informácie a konzultácie o kľúčových myšlienkach týkajúcich sa úpravy nariadenia Rady (EHS) č. 2029/91“. Tieto konzultácie sa uskutočnili počas zasadnutia Stáleho výboru pre ekologické poľnohospodárstvo 26. septembra 2005, ako aj na zasadnutí poradnej skupiny pre ekologické poľnohospodárstvo 5. októbra 2005.

Výskum

8. V návrhu sa zohľadnili pôvodné zistenia výskumného projektu „Výskum na podporu revízie nariadenia EÚ o ekologickom poľnohospodárstve“[1] pri tvorbe hlavných cieľov a zásad v súčasnom návrhu. Pri navrhovaní podrobnejších pravidiel implementácie v neskoršej etape Komisia zohľadní konečné výsledky výskumných projektov „Výskum na podporu revízie nariadenia EÚ o ekologickom poľnohospodárstve“ a „Vypracovanie kritérií a postupov na hodnotenie EAP“[2].

Trvalo udržateľný rozvoj európskej akvakultúry

9. V prípade akvakultúry predstavuje tento návrh uskutočnenie jedného z opatrení uvedených v oznámení Komisie Rade a Európskemu parlamentu z roku 2002 o trvalo udržateľnom rozvoji európskej akvakukltúry[3], a to uskutočnenie „harmonizácie pravidiel pre ekologickú akvakultúru podľa nariadenia (EHS) č. 2029/91“.

Zjednodušenie a lepšia regulácia

10. Definovanie a zosúladenie hlavných cieľov, zásad a základných pravidiel týkajúcich sa označovania, kontroly, dovozu a výroby a ich premietnutie do jednoduchšieho, jasnejšieho a transparentnejšieho nariadenia Rady predstavuje zjednodušenie súčasného právneho rámca o ekologickej výrobe. Podstatne sa ním znižuje úroveň podrobností v nariadení Rady a umožňuje ďalšie zníženie podrobností vykonávacích predpisov. Návrh taktiež nahrádza súčasnú prax „legislatíva formou odchýlok“ transparentným mechanizmom a prísne regulovaným mechanizmom, ktorý umožňuje menej prísne pravidlá (pozri flexibilnosť).

11. Základné požiadavky definujúce ekologickú výrobu a označovanie ekologických výrobkov sa uvádzajú vo forme zásad a výrobných pravidiel formulovaných v tomto návrhu. Pri uplatňovaní týchto zásad sú potrebné ďalšie podrobné pravidlá, ktorých vykonávanie si vyžaduje časté rozhodnutia, ako je rozhodnutie o schválení zložiek a látok, ktoré sa môžu používať v ekologických výrobkoch. Okrem toho je ústrednou ideou poslednej reformy spoločnej poľnohospodárskej politiky výroba kvalitných výrobkov chrániacich životné prostredie a blaho zvierat a reagujúcich na záujmy spoločnosti. Tieto právne predpisy sa teda stali dôležitým faktorom v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky. Zároveň sú úzko spojené s vývojom na poľnohospodárskych trhoch. S cieľom uľahčiť proces rozhodovania a naďalej skvalitňovať spoločnú poľnohospodársku politiku a jej systémy riadenia, je potrebné nahradiť súčasný „Regulačný výbor“ Riadiacim výborom.

---

1 EHS/2092/91 (ekologická) revízia SSPE-CT-2004-502397: Výskum na podporu revízie nariadenia EÚ o ekologickom poľnohospodárstve.

2 ORGAP SSPE-CT-2005-006591:Európsky akčný plán pre ekologické potraviny a poľnohospodárstvo, Vypracovanie kritérií a postupov na hodnotenie Akčného plánu EÚ pre ekologické poľnohospodárstvo.

3 Oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlementu „Stratégia pre trvalo udržateľný rozvoj európskej akvakultúry” KOM(2002) 511 v konečnom znení.

12. Ustanovenia týkajúce sa kontroly zostávajú v jednoduchej forme, s odvolaním sa na celkový rámec nariadenia č. 882/2004 „o úradných kontrolách potravín a krmív“[4] (OFFC). V texte, ktorý je k dispozícii, sa ponechávajú iba ustanovenia špecifické pre ekologické poľnohospodárstvo. Uplatňovaním prístupu na základe analýzy rizika zo strany OFFC sa umožní zníženie správneho bremena prevádzkovateľov. Očakáva sa, že tento nový prístup umožní lepšie zameriavať kontroly na oblasti predstavujúce najväčšie riziká a zároveň umožní prevádzkovateľom systémov vnútornej kontroly využívať výhody vyplývajúce z prístupu na základe rizika.

13. Predmetný návrh takto prispieva k akciám, ktoré sa uvádzajú v rôznych iniciatívach Komisie zameraných na zjednodušenie právnych predpisov. Úspešne uzatvára prvú akciu otvoreného programu zjednodušenia predpisov pre poľnohospodársky a potravinársky priemysel, uvedenú v oznámení Komisie o „implementácii Lisabonského programu Spoločenstva: „Stratégia pre zjednodušenie regulačného prostredia“[5]. V oznámení Komisie o zjednodušení a lepšej regulácii spoločnej poľnohospodárskej politiky[6] sa uvedený návrh spomína ako jedno z opatrení tejto politiky.

NÁVRH

Predmet, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov

14. Tento návrh sa výslovne vzťahuje na „ekologickú výrobu“, a nie iba na označovanie výrobkov. Návrh sa nevzťahuje na prípravu jedál vo veľkokapacitných kuchyniach; napr. v reštauráciách, hoteloch, nemocniciach a v závodných jedálňach alebo v baroch a kaviarňach a ich predaj konečnému spotrebiteľovi.

15. Pokiaľ ide o výrobky, navrhovaný rozsah pôsobnosti sa vzťahuje na nespracované poľnohospodárske produkty bez ohľadu na ich konečné použitie; a to dobytok, nespracované rastlinné a živočíšne produkty a živé a nespracované produkty akvakultúry. Do rozsahu pôsobnosti sa navrhujú zahrnúť aj spracované poľnohospodárske výrobky, pokiaľ sú určené na ľudskú alebo živočíšnu spotrebu; a to krmivo, spracované rastliny, dobytok a produkty akvakultúry. V tomto návrhu sa stanovujú hlavné ciele, zásady a pravidlá pre výrobu všetkých výrobkov, vrátane ekologických vín, produktov akvakultúry a spracovaných potravín. Podrobné pravidlá pre všetky výrobky môžu byť stanovené komitologickým postupom, čo je dôležité najmä z hľadiska prijatia podrobných pravidiel výroby ekologických vín, keďže táto výroba je podľa súčasných pravidiel vyňatá. Neskôr sa ustanovia aj pravidlá týkajúce sa akvakultúry.

16. V tomto štádiu sa nepredpokladá žiadne ďalšie rozšírenie pôsobnosti. Nenavrhuje sa zahrnúť produkty lovu voľne žijúcich suchozemských a vodných živočíchov; keďže tie sa nezískavajú na základe postupov bežných v poľnohospodárstve a ich zahrnutie by nebolo koherentné s navrhovanými hlavnými cieľmi a zásadami. Pôsobnosť sa taktiež nerozšíri na nasledujúce produkty, na ktoré sa nevzťahuje príloha I k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva; a to nerasty, vody, spracované

---

[4] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných za účelom zabezpečenia overenia dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá .

[5] KOM(2005) 535 v konečnom znení z 25. októbra 2005.

[6] KOM(2005) 509 v konečnom znení z 19. októbra 2005.

poľnohospodárske výrobky iné ako potraviny, ako napríklad textílie, kozmetika a iné priemyselné výrobky.

Hlavné ciele a zásady ekologickej výroby

17. V záujme skvalitnenia nariadenia je však potrebné v súlade s EAP primerane vymedziť jeho hlavné ciele a zásady. V tejto súvislosti sa v návrhu uvádzajú tieto hlavné ciele ekologickej výroby:

– ochrana záujmov spotrebiteľov, zabezpečenie dôvery spotrebiteľa a zamedzenie zavádzajúceho označovania;

– rozvoj ekologickej výroby pri súčasnom zohľadnení regionálnych rozdielov týkajúcich sa podnebia, podmienok poľnohospodárstva a štádia rozvoja ekologického poľnohospodárstva;

– vysoká úroveň ochrany životného prostredia, biodiverzity a prírodných zdrojov;

– dodržiavanie najprísnejších noriem v oblasti blaha zvierat, ktoré v plnej miere pokrývajú potreby špecifické pre jednotlivé druhy zvierat.

18. Pokiaľ ide o základné zásady, väčšina z nich už existuje v súčasných podrobných pravidlách uvedených v prílohách k nariadeniu (EHS) č. 2092/91. Návrh nanovo formuluje tieto zásady v článkoch v súlade s týmito hlavnými cieľmi.

19. Okrem hlavných cieľov a zásad a kvôli zrozumiteľnosti sa v návrhu nového znenia nariadenia uvádzajú základné „pravidlá výroby“. Na základe týchto pravidiel výroby by sa mali stanoviť parametre podrobných pravidiel v budúcnosti uvádzaných v nariadeniach Komisie.

Flexibilnosť

20. Návrh sa zameriava na zabezpečenie podmienok, v ktorých sa môže sektor efektívne rozvíjať a produkovať v súlade s rozvojom produkcie a trhu, čím sa zabezpečuje prísne regulovaná flexibilnosť. Na základe tohto ustanovenia o flexibilnosti sa členským štátom umožní uplatňovať komitologickým postupom menej prísne výrobné pravidlá s cieľom zohľadňovať lokálne odlišnosti týkajúce sa podnebia, štádia rozvoja a špecifických výrobných podmienok. Návrhom sa v zásade zabezpečuje transformácia súčasného veľkého počtu odchýlok do všeobecného, ale striktne regulovaného systému. Na rozdiel od súčasného systému sú však jasne určené podmienky, rozsah pôsobnosti a rozdelenie kompetencií medzi stranami, ktorých sa udeľovanie výnimiek týka.

Označovanie

21. S cieľom naďalej chrániť výraz „ekologický“ je potrebné ponechať súčasné pravidlá o používaní alebo odkazoch na „ekologické“, odvodeniny, zdrobneniny a preklady.

22. Logo EÚ by sa malo naďalej uvádzať na všetkých výrobkoch, ktoré sú v súlade s uvedeným nariadením, vrátane všetkých dovážaných výrobkov. Pri príprave EAP sa v dôsledku rokovaní so zúčastnenými stranami a členskými štátmi dospelo k záveru, že logo EÚ by zatiaľ nemalo byť povinné, pretože by sa mohlo posudzovať ako nadmerné zasahovanie EK do obchodnej slobody v ostatných oblastiach. V prípadoch, že výrobok nie je označený logom EÚ, sa však navrhuje využívať

jednoduchý štandardizovaný výraz **EÚ-EKOLOGICKÝ** na štítkoch povinných pre výrobky vyrobené v rámci Spoločenstva. Cieľom tohto návrhu je účinne oznámiť všetkým prevádzkovateľom vo výrobnom reťazci a spotrebiteľovi, že výrobok je v súlade s jednotnou normou EÚ.

23. V záujme zachovania dôvery spotrebiteľa je potrebné v rámci ekologického poľnohospodárstva naďalej zakázať používanie GMO a výrobkov vyrobených z GMO alebo s ich použitím, ako je to v prípade súčasného nariadenia. Avšak v prípadoch, keď došlo k náhodnej kontaminácii výrobkov GMO, existujúce predpisy o ekologickej výrobe nezakazujú, aby sa výrobok označil súčasne ako ekologický a GMO. Podľa plánu EAP sa v návrhu zakazuje používať výraz „ekologický“ pre výrobky s označením GMO. Prahy označovania pre ekologický a neekologický výrobok musia byť rovnaké, pokiaľ sa v podrobných pravidlách nepočíta so špecifickými prahmi, napr. pre ekologické osivá.

24. Súčasné ustanovenie, v ktorom sa uvádza požiadavka, aby minimálne 95 % poľnohospodárskych výrobkov bolo „ekologických“, by sa malo ponechať. Kategória umožňujúca odkazy na metódu ekologickej výroby na zozname zložiek, ak obsahuje 70 až 95 % poľnohospodárskych zložiek ekologického pôvodu, sa zrušuje. V skutočnosti vzhľadom na rozvoj ekologického sektora v posledných rokoch sa už táto kategória výrobkov nepovažuje za potrebnú.

Kontroly

25. Pokiaľ ide o kontroly, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úradných kontrolách potravín a krmív (OFFC), ktoré sa vzťahuje na ekologické poľnohospodárstvo, nadobúda účinnosť 1. januára 2006. Špecifické požiadavky ekologického poľnohospodárstva sa musia uviesť do súladu s OFFC. V tomto ohľade návrh upravuje ustanovenia týkajúce sa ekologickej kontroly s použitím rámca OFFC s cieľom v čo najvýznamnejšej miere dosiahnuť žiaduce reformy a aktualizáciu. Podrobné ustanovenia špecifické pre ekologickú výrobu zostávajú v pôsobnosti nového ekologického nariadenia.

26. Ako sa uvádza v OFFC, je potrebné, aby členské štáty do svojich viacročných vnútroštátnych plánov kontroly zahrnuli celú výrobu a všetky operácie, na ktoré sa toto nové nariadenie vzťahuje, a aby plnili požiadavky súvisiace so vzájomnou pomocou. Viacročné vnútroštátne plány kontroly sa musia oznámiť Komisii, ktorá môže požiadať o ich zmeny a doplnenia, a uvedené plány použiť na usmernenie inšpekcií Spoločenstva. Okrem toho bude v súlade s OFFC potrebné, aby mali súkromné kontrolné orgány príslušnú akreditáciu. V návrhu sa napokon vyžaduje, aby príslušné úrady a kontrolné orgány podporovali a nenarúšali uplatňovanie ekologickej normy ES v súlade so zásadou „jednotnej koncepcie ekologickej výroby“.

27. S cieľom zaručiť voľný pohyb ekologických výrobkov v rámci Spoločenstva sa ponechávajú v platnosti súčasné ustanovenia vyžadujúce od členských štátov podporu jednotného trhu. V tomto kontexte je mimoriadne dôležitá požiadavka uvedená v OFFC týkajúca sa povinnej akreditácie súkromných kontrolných orgánov, nestrannosti a vylúčenia akéhokoľvek konfliktu záujmov určených kontrolných orgánov. Jedným z hlavných účelov reformy ekologického regulačného rámca je znížiť viacnásobnú verejnú a súkromnú certifikáciu, ktorá obmedzuje obchod na vnútornom trhu. Nástrojmi navrhovanými na zvýšenie nestrannosti a zníženie konfliktov záujmov sú integrácia súkromných kontrolných orgánov do systému

kontrol, zdravá hospodárska súťaž medzi kontrolnými orgánmi a uznávanie predchádzajúcich rozhodnutí o certifikácii pre rovnocenné normy.

28. Pokiaľ ide o prístup k vnútroštátnym logám a označeniam zhody, v návrhu sa predpokladá úplný prístup pre všetky výrobky, ktoré sú v súlade s pravidlami Spoločenstva.

29. Osvedčeným nástrojom využívaným pri obchodovaní s ekologickými výrobkami, ktorý často podmieňuje prístup k označeniam zhody, je vydávanie certifikátov s uvedením, že určitý prevádzkovateľ alebo špecifická skupina výrobkov sa považujú za zhodné so zásadami a pravidlami ekologického poľnohospodárstva. Postupy certifikácie používané príslušnými orgánmi alebo kontrolnými orgánmi, na ktoré príslušný orgán delegoval kontrolné úlohy, nesmú mať, či už priamo, alebo nepriamo, reštriktívne účinky na voľný pohyb tovarov ani na slobodu podnikania, ani na voľné poskytovanie služieb v oblasti vydávania certifikátov. V tomto smere by sa postupy certifikácie mali kontrolovať prísnejšie, a to najmä tam, kde sa to týka vzájomného uznávania certifikátov a vyberania poplatkov. Takáto kontrola sa by sa mala vykonať bez toho, aby tým bolo dotknuté uplatňovanie článkov 43 a 49 Zmluvy. Pokiaľ ide o prístup k súkromným logám a k označeniam zhody, počíta sa s pravidlami, uľahčujúcimi prístup pre výrobky, ktoré sú v súlade s rovnocennými normami prenesením dôkazného bremena za nedodržanie rovnocenných noriem na kontrolný orgán, ktorého logo si prevádzkovateľ želá používať. Zároveň zabezpečuje primeranosť poplatkov za úkony spojené s kontrolou a certifikáciou.

30. Okrem toho sa podporovaním „jednotnej koncepcie“ všetkých zložiek ekologickej výroby dosiahne vyššia miera uznania a dôvery zo strany spotrebiteľa, v dôsledku čoho by sa mal podľa očakávania zlepšiť voľný pohyb ekologických výrobkov. V tejto súvislosti treba zakázať všeobecné tvrdenia, že určitý súbor noriem zaručí „lepší, prísnejší alebo vyšší ekologický štandard“, uvádzané priamo na ekologických výrobkoch, pri ich propagovaní, prípadne v reklamných materiáloch. Nezavádzajúce a pravdivé tvrdenia založené na faktoch sa však povoľujú.

31. V súvislosti s vysokou úrovňou harmonizácie sa ešte viac zužuje priestor pre súkromné logá a označenia zhody. V návrhu sa z tohto dôvodu zachováva snahu dosahovať vysokú úroveň harmonizácie vyjadrenú v EAP. Pri uskutočňovaní tohto cieľa by mal napomáhať už prediskutovaný mechanizmus flexibilnosti, ako aj prijatie podrobných pravidiel Riadiacim výborom (pozri aj flexibilnosť).

32. Záruky dané systémom kontrol sa zakladajú na overovaní kontrol dokumentácie, prehliadok ekologických poľnohospodárskych subjektov a podnikov, zosúladení obchodných tokov a testovaní výrobkov na neprítomnosť zakázaných látok. Komerčne nie sú k dispozícii žiadne testy na overenie charakteristických vlastností ekologických výrobkov jednoznačným a reprodukovateľným spôsobom. Inštitút pre referenčné materiály a merania (Institute for Reference Materials and Measurements) Generálneho riaditeľstva pre Spoločné výskumné centrum so sídlom v meste Geel vykonáva výskum v oblasti vývoja takýchto testov.

Dovozy

33. Pokiaľ ide o obchod s tretími krajinami, navrhuje sa poskytnúť prístup na trh EÚ buď na základe zhody s pravidlami EÚ alebo na základe rovnocenných záruk poskytnutých orgánmi tretej krajiny alebo certifikovanými kontrolnými orgánmi schválenými EÚ. Posudzovania rovnocennosti na účely dovozu sú založené na

medzinárodnej norme (*Codex Alimentarius)* alebo na nariadení Spoločenstva. Tretie krajiny môžu v prípade potreby pridať vlastné mechanizmy. Súčasný systém „zoznam Spoločenstva tretích krajín“ sa ponecháva. Počíta sa s predkladaním výročných správ a následnými kontrolnými návštevami s účasťou členských štátov. Jednotný prístup výrobkov na trh EÚ sa poskytne buď na základe dodržania noriem EÚ a podriadenia sa systému kontrol EÚ alebo na základe rovnocenných záruk certifikovaných kontrolnými orgánmi, ktoré na tento účel Spoločenstvo schválilo.

Nadobudnutie účinnosti

34. Návrh neobsahuje podrobné pravidlá bežne uvádzané v prílohách k nariadeniu (EHS) č. 2092/91. S cieľom umožniť hladký prechod na nový systém je potrebné poskytnúť pred jeho uplatňovaním dostatočne dlhé obdobie. Navrhuje sa, aby toto obdobie bolo stanovené od 1. januára 2009, v rámci ktorého sa umožní prepracovanie a transponovanie existujúcich podrobných pravidiel do nového nariadenia.

35. Platnosť časti dovozných ustanovení súčasného nariadenia (EHS) č. 2092/91 končí 31. decembra 2006. Nový dovozný program by sa mal teda uplatňovať od 1. januára 2007. Toto je však krátky čas na jeho implementáciu, najmä pokiaľ ide o uznávanie kontrolných orgánov oprávnených vykonávať kontrolu v tých krajinách, ktoré nie sú na zozname uznávaných tretích krajín. S cieľom nenarušiť medzinárodný obchod považuje sa za potrebné rozšíriť pre členské štáty možnosť naďalej udeľovať dovozné povolenia pre jednotlivé výrobky, kým nebudú vypracované opatrenia potrebné na fungovanie nového dovozného programu. Na tento účel je zahrnutý druhý návrh, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2092/91.

Vplyvy na rozpočet

36. Súčasný návrh nemá žiadne priame finančné dôsledky na rozpočet Spoločenstva.

2005/0278 (CNS)

Návrh

NARIADENIE RADY

o ekologickej výrobe a označovaní ekologických výrobkov

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 37,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[7],

keďže:

(1) Ekologická výroba predstavuje celkový systém riadenia poľnohospodárskych subjektov a výroby potravín, ktorý je kombináciou tých najlepších ekologických postupov, vysokej úrovne biodiverzity, ochrany prírodných zdrojov, uplatňovania prísnych noriem v oblasti blaha zvierat a výroby v súlade so záujmom istých spotrebiteľov o výrobky vyrábané s použitím prírodných látok a procesov. Spôsob ekologickej výroby takto zohráva dvojitú spoločenskú úlohu, kde na jednej strane, zabezpečuje konkrétny trh reagujúci na dopyt spotrebiteľa po ekologických výrobkoch, a na druhej strane, dodáva verejnosti tovary prispievajúce k ochrane životného prostredia a k blahu zvierat, ako aj k rozvoju vidieka.

(2) Prínos ekologického poľnohospodárskeho sektora vo väčšine členských štátov rastie. Rast dopytu spotrebiteľa je v posledných rokoch mimoriadne pozoruhodný. Najnovšie reformy spoločnej poľnohospodárskej politiky s dôrazom na trhovú orientáciu a zásobovanie kvalitnými výrobkami spĺňajúcimi požiadavky spotrebiteľa budú s najväčšou pravdepodobnosťou ďalej podnecovať trh s ekologickými výrobkami. Na tomto pozadí zohrávajú právne predpisy v oblasti ekologickej výroby čoraz dôležitejšiu úlohu v rámci poľnohospodárskej politiky, a úzko súvisia s vývojom na poľnohospodárskych trhoch.

(3) Hlavným bodom právneho rámca Spoločenstva, ktorým sa riadi sektor ekologickej výroby, by malo byť zabezpečenie spravodlivej hospodárskej súťaže a riadneho fungovania vnútorného trhu s ekologickými výrobkami, ako aj zachovanie a opodstatnenie dôvery spotrebiteľa k výrobkom označeným ako ekologické. Právny rámec by sa mal ďalej zameriavať na vytváranie podmienok, za ktorých môže tento sektor napredovať v súlade s rozvojom výroby a trhu.

---

[7] Ú. v. EÚ C ..., ..., s. ...

(4) V oznámení Komisie Rade a Európskemu parlamentu o Európskom akčnom pláne pre ekologické potraviny a poľnohospodárstvo[8] sa navrhuje zlepšenie a posilnenie noriem Spoločenstva v oblasti ekologického poľnohospodárstva, ako aj požiadaviek týkajúcich sa dovozu a kontroly. Vo svojich záveroch z 18. októbra 2004 Rada vyzvala Komisiu preskúmať právny rámec Spoločenstva v tejto oblasti, s cieľom zabezpečiť zjednodušenie a celkovú koherentnosť, a najmä stanoviť zásady podnecujúce harmonizáciu noriem a prípadne aj zníženie úrovne podrobností.

(5) Preto je vhodné explicitnejšie definovať hlavné ciele, zásady a pravidlá uplatniteľné na ekologickú výrobu, s cieľom zvýšiť transparentnosť a dôveru spotrebiteľa, ako aj jednotnejšie vnímanie pojmu ekologická výroba.

(6) V súlade s uvedeným by sa malo nariadenie Rady (EHS) č. 2092/91 o ekologickej výrobe poľnohospodárskych výrobkov a príslušných označeniach poľnohospodárskych výrobkov a potravín[9] zrušiť a nahradiť novým nariadením.

(7) Všeobecný rámec pravidiel Spoločenstva pre ekologickú výrobu by sa mal vytvoriť s ohľadom na rastlinnú a živočíšnu výrobu vrátane pravidiel o konverzii, ako aj o výrobe spracovaných potravín a krmív. Komisii by sa mala udeliť právomoc určovať podrobnosti týchto všeobecných pravidiel a prijímať pravidlá Spoločenstva týkajúce sa výroby v oblasti akvakultúry.

(8) Rozvoj ekologickej výroby treba naďalej uľahčovať, a to najmä podporovaním používania nových techník a látok vhodnejších na ekologickú výrobu.

(9) Geneticky modifikované organizmy (GMO) a výrobky vyrobené z GMO alebo s ich použitím sú nezlučiteľné s koncepciou ekologickej výroby a vnímaním ekologických výrobkov zo strany spotrebiteľov. Z tohto dôvodu by sa nemali zámerne používať v rámci ekologického poľnohospodárstva alebo spracovávania ekologických výrobkov.

(10) Ekologické farmárstvo by sa malo v prvom rade spoliehať na obnoviteľné zdroje v rámci miestne organizovaných poľnohospodárskych systémov. V snahe minimalizovať využívanie neobnoviteľných zdrojov by sa mali odpady rastlinného a živočíšneho pôvodu recyklovať v záujme vrátenia živín do pôdy a výroby energie.

(11) Ekologická rastlinná výroba by mala prispievať k zachovaniu a zvýšeniu úrodnosti pôdy, ako aj k zabráneniu erózii pôdy. Rastliny je potrebné prednostne vyživovať cez pôdny ekosystém, a nie prostredníctvom rozpustných hnojív pridávaných do pôdy.

(12) Základnými prvkami systému riadenia ekologickej rastlinnej výroby sú riadenie úrodnosti pôdy, výber druhov a odrôd, viacročná rotácia plodín, recyklácia ekologických materiálov a kultivačné techniky. Dodatočné hnojivá, prípravky na zlepšenie vlastností pôdy a prípravky na ochranu rastlín sa môžu používať iba vtedy, ak sú zlučiteľné s hlavnými cieľmi a zásadami ekologickej výroby.

---

[8] KOM(2004) 415 v konečnom znení z 10. júna 2004.

[9] Ú. v. ES L 198, 22.7.1991, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1567/2005 (Ú. v. EÚ L 252, 28.9.2005, s. 1).

(13) Živočíšna výroba je podstatná pre organizáciu poľnohospodárskej výroby na ekologických hospodárstvách, pretože poskytuje potrebné ekologické látky a živiny pre obrábanú pôdu, a teda prispieva k zlepšeniu pôdy a k rozvoju trvalo udržateľného poľnohospodárstva.

(14) V úsilí zamedziť znečisteniu životného prostredia, najmä prírodných zdrojov, ako sú pôda a voda, by sa v rámci ekologickej živočíšnej výroby mal v zásade zabezpečiť úzky vzťah medzi takouto produkciou a pôdou, vhodné systémy viacročnej rotácie a kŕmenie dobytka produktmi z plodín ekologického poľnohospodárstva dopestovaných na hospodárstve samotnom alebo na susediacich ekologických hospodárstvách.

(15) Keďže ekologický chov dobytka predstavuje činnosť týkajúcu sa pôdy, zvieratá musia mať, kde je to možné, prístup na otvorené priestranstvá a pasienky.

(16) V rámci ekologického chovu dobytka je potrebné dodržiavať prísne normy týkajúce sa blaha zvierat, spĺňať druhovo špecifické behaviorálne potreby zvierat, a riadenie zdravia zvierat by malo byť založené na prevencii chorôb. V tomto ohľade treba venovať mimoriadnu pozornosť podmienkam ustajnenia, postupom živočíšnej výroby a hustote osadenia. Okrem toho je potrebné pri výbere plemien uprednostňovať pomaly rastúce druhy a brať do úvahy ich schopnosť prispôsobiť sa miestnym podmienkam. Vykonávacie pravidlá pre živočíšnu výrobu a produkciu akvakultúry zabezpečia súlad aspoň s ustanoveniami Európskeho dohovoru pre ochranu zvierat chovaných na hospodárske účely (T-AP) a jeho následnými odporúčaniami.

(17) Systém ekologického chovu dobytka by sa mal zameriavať na kompletizáciu produkčných cyklov rôznych druhov dobytka s ekologicky chovanými zvieratami. Preto sa v rámci neho podporuje zvyšovanie genofondu ekologických zvierat, zlepšuje samostatnosť, a tým zabezpečuje rozvoj sektora.

(18) Až do prijatia pravidiel výroby Spoločenstva pre akvakultúru by členské štáty mali mať možnosť zabezpečiť uplatňovanie vnútroštátnych noriem, alebo v prípade ich absencie, súkromných noriem, akceptovaných alebo uznávaných členskými štátmi. V snahe zamedziť narušeniam vnútorného trhu by sa však od členských štátov malo vyžadovať vzájomné uznávanie výrobných noriem pre túto oblasť.

(19) Ekologické spracované výrobky sa majú vyrábať s použitím takých spôsobov spracovania, ktoré zaručujú zachovanie ekologickej integrity a zásadných vlastností výrobku počas všetkých štádií výrobného reťazca.

(20) Komerčná dostupnosť ekologických poľnohospodárskych zložiek v posledných rokoch vzrástla, a preto možno ďalej obmedzovať používanie neekologických zložiek v ekologických spracovaných potravinách a krmivách.

(21) Je vhodné zabezpečiť flexibilnosť, pokiaľ ide o uplatňovanie pravidiel výroby, s cieľom umožniť prispôsobenie ekologických noriem a požiadaviek miestnym klimatickým alebo zemepisným podmienkam, špecifickým postupom živočíšnej výroby a štádiám rozvoja. Týmto by sa malo umožniť uplatňovanie menej reštriktívnych noriem, ale iba v rámci limitov špecifických podmienok stanovených právnymi predpismi Spoločenstva.

(22) Je dôležité zachovať dôveru spotrebiteľa k ekologickým výrobkom. Výnimky z požiadaviek uplatniteľných na ekologickú výrobu by sa preto mali prísne obmedzovať na prípady, keď sa uplatňovanie menej reštriktívnych pravidiel považuje za opodstatnené.

(23) V záujme ochrany spotrebiteľa a spravodlivej hospodárskej súťaže by sa malo zabezpečiť, aby sa výrazy používané na označovanie ekologických výrobkov v celom Spoločenstve a nezávisle od použitého jazyka nepoužívali na označenie neekologických výrobkov. Takáto ochrana by sa mala uplatňovať aj na bežné odvodeniny alebo zdrobneniny takýchto výrazov bez ohľadu na to, či sa používajú samostatne, alebo v kombinácii.

(24) Je taktiež potrebné zamedziť iným formám zavádzajúcich všeobecných označení a propagačných tvrdení.

(25) S cieľom zabezpečiť zrozumiteľnosť na celom trhu Spoločenstva je potrebné povinne uvádzať jednoduchý štandardizovaný odkaz v prípade všetkých ekologických výrobkov vyrobených v rámci Spoločenstva, a to aspoň tam, kde takéto výrobky nie sú označené logom Spoločenstva o ekologickej výrobe. Možnosť používať takýto odkaz by sa mala vzťahovať aj na ekologické výrobky dovážané z tretích krajín, ale bez toho, aby to bolo záväzné.

(26) Pravidlá Spoločenstva musia podporovať harmonizovanú koncepciu ekologickej výroby, uznávanú, definovanú a chránenú všetkými zainteresovanými stranami. Je preto potrebné zabrániť používaniu všeobecných tvrdení na štítkoch týkajúcich sa vyššej, lepšej, ekologickejšej alebo prísnejšej ekologickej výroby, pretože tvrdenia takéhoto druhu sú zmätočné a narúšajú harmonizovaný prístup. Je však potrebné povoliť uvádzať označenia týkajúce sa špecifických prvkov výrobnej metódy za predpokladu, že sú to pravdivé faktické vyhlásenia, ktoré sú v súlade so všeobecnými požiadavkami označovania uvedenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES z 20. marca 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa označovania, prezentácie a reklamy potravín o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa označovania, predkladania a propagovania potravín[10].

(27) Zámerné používanie GMO je v ekologickej výrobe zakázané. Kvôli jasnosti a koherentnosti nesmie byť možné označiť výrobok za ekologický vtedy, ak je tento označený ako výrobok obsahujúci GMO, zložený z GMO alebo vyrobený z GMO.

(28) V snahe zabezpečiť, aby sa ekologické výrobky vyrábali v súlade s požiadavkami stanovenými podľa právneho rámca Spoločenstva týkajúceho sa ekologickej výroby, je potrebné všetky činnosti spadajúce do pôsobnosti týchto právnych predpisov počas celého výrobného reťazca kontrolovať. Zároveň by tieto činnosti mali byť v súlade s pravidlami uvedenými v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť

[10] Ú. v. ES L 109, 6.5.2000, s. 29. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2003/89/ES (Ú. v. EÚ L 308, 25.11.2003, s. 15).

overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá[11].

(29) V niektorých prípadoch sa môže javiť neprimeraným uplatňovať požiadavky o oznámení a kontrole na určité typy maloobchodných prevádzkovateľov. Je preto vhodné umožniť členským štátom vyňať takýchto prevádzkovateľov z takýchto požiadaviek.

(30) Vydávanie certifikátov s uvedením, že určitý prevádzkovateľ alebo špecifická skupina výrobkov sa považujú za v súlade so zásadami a pravidlami ekologického poľnohospodárstva, je riadne zavedeným nástrojom v obchodovaní s ekologickými výrobkami, a často podmieňuje prístup k označeniam zhody. Postupy certifikácie, používané príslušnými orgánmi alebo kontrolnými orgánmi, na ktoré príslušný orgán delegoval kontrolné úlohy, by nemali mať priamy alebo nepriamy obmedzujúci účinok na voľný pohyb ekologických tovarov. Postupy certifikácie by preto mali podliehať určitým podmienkam, pričom sa vyžaduje najmä vzájomné uznávanie rozhodnutí o posúdení zhody, pokiaľ ide o rovnocenné normy, ako aj obmedzenia, týkajúce sa vyberania poplatkov, s cieľom zamedziť narušeniu plynulého fungovania vnútorného trhu.

(31) Ekologické výrobky dovážané do Európskeho spoločenstva by sa mali povoliť uvádzať na trh Spoločenstva s označením ako ekologické, ak boli vyrobené v súlade s výrobnými pravidlami a podrobené kontrolným mechanizmom, ktoré sú v súlade alebo rovnocenné s mechanizmami uvedenými v právnych predpisoch Spoločenstva, čo znamená, že musia byť spôsobilé plniť rovnaké ciele a zásady. Okrem toho by sa mal na výrobky dovezené na základe rovnocenného systému vzťahovať certifikát vydaný príslušným orgánom alebo uznávaným kontrolným orgánom dotknutej tretej krajiny.

(32) V prípade dovážaných výrobkov by sa pri posudzovaní rovnocennosti mali zohľadňovať medzinárodné normy uvedené v *Codex Alimentarius*.

(33) Považuje sa za vhodné ponechať zoznam tretích krajín uznávaných Komisiou za krajiny, ktoré majú výrobné normy a kontrolné mechanizmy rovnocenné s tými, ktoré sú uvedené v právnych predpisoch Spoločenstva. Pre tretie krajiny, ktoré nie sú zahrnuté do tohto zoznamu, by Komisia mala vyhotoviť zoznam kontrolných orgánov uznaných za spôsobilé vykonávať úlohu zabezpečovať kontroly a certifikácie v týchto krajinách.

(34) Je potrebné zhromažďovať príslušné štatistické informácie s cieľom získať spoľahlivé údaje potrebné na implementáciu a následné opatrenia v súvislosti s týmto nariadením. Tieto informácie zároveň slúžia ako nástroje pre výrobcov, prevádzkovateľov na trhu a tvorcov politiky. Potrebné štatistické informácie by sa mali definovať v kontexte štatistického programu Spoločenstva.

(35) Toto nariadenie by sa malo uplatňovať od uvedeného dátumu s cieľom poskytnúť Komisii dostatočný časový priestor na prijatie opatrení nevyhnutných na implementáciu tohto nariadenia.

---

[11] Ú. v. EÚ L 165, 30.4.2004, s. 1. Opravené znenie v Ú. v. EÚ L 191, 25.5.2004, s. 1.

(36) Opatrenia potrebné na implementáciu tohto nariadenia by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu[12]. S prihliadnutím na skutočnosť, že právne predpisy o ekologickej výrobe sú dôležitým faktorom v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky, keďže úzko súvisia s rozvojom poľnohospodárskych trhov, je vhodné uviesť ich do súladu s existujúcimi legislatívnymi postupmi používanými na riadenie tejto politiky. Právomoci prenesené na Komisiu podľa tohto nariadenia sa musia preto vykonávať v súlade s postupom riadenia uvedeným v článku 4 rozhodnutia 1999/468/ES,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

HLAVA I
PREDMET, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1
Predmet a rozsah pôsobnosti

1. V tomto nariadení sa stanovujú hlavné ciele, zásady a pravidlá, ktorými sa riadi:

   a) výroba, umiestnenie na trh, dovoz, vývoz a kontroly ekologických výrobkov;

   b) používanie označení týkajúcich sa ekologickej výroby pri označovaní a reklame.

2. Toto nariadenie sa uplatňuje na nasledujúce výrobky s pôvodom v poľnohospodárstve alebo akvakultúre, ak sú tieto určené výrobky na uvedenie na trh ako ekologické výrobky:

   a) nespracované rastlinné a živočíšne produkty a živý inventár;

   b) spracované rastlinné a živočíšne výrobky, ktoré sú určené na ľudskú spotrebu (ďalej len ako „spracované potraviny“);

   c) živé alebo nespracované produkty akvakultúry;

   d) spracované produkty akvakultúry, ktoré sú určené na ľudskú spotrebu;

   e) krmivá.

   Toto sa však neuplatňuje na produkty lovu voľne žijúcich suchozemských a vodných živočíchov.

3. Toto nariadenie sa uplatňuje v rámci územia Európskeho spoločenstva pre ktoréhokoľvek prevádzkovateľa, ktorý sa zaoberá nasledujúcimi činnosťami:

   a) primárna výroba (prvovýroba);

   b) spracovanie potravín a krmív;

   c) balenie, označovanie a propagácia;

---

[12] Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

d) skladovanie preprava a distribúcia;

e) dovozy do a vývozy zo Spoločenstva;

f) uvádzanie na trh.

Toto sa však nevzťahuje na činnosti verejného stravovania, závodné jedálne, zásobovanie inštitúcií potravinami, reštaurácie alebo iné podobné činnosti týkajúce sa potravinárskych služieb.

Článok 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa používajú tieto vymedzenia pojmov:

a) „Ekologická výroba“ znamená metódy ekologickej výroby v rámci poľnohospodárskeho podniku, ako aj činnosti týkajúce sa ďalšieho spracovania, balenia a označovania výrobku, v súlade s hlavnými cieľmi, zásadami a pravidlami stanovenými v tomto nariadení.

b) „Ekologický výrobok“ znamená poľnohospodársky výrobok pochádzajúci z ekologickej výroby;

c) „Rastlinná výroba“ znamená výrobu produktov poľnohospodárskych plodín a zber divo rastúcich rastlinných produktov na komerčné účely;

d) „Živočíšna výroba“ znamená produkciu domácich alebo domestikovaných suchozemských zvierat (vrátane hmyzu);

e) „Akvakultúra“ znamená chov alebo kultiváciu vodných organizmov s použitím techník určených na zvýšenie produkcie nad rámec prirodzenej kapacity prostredia, pričom organizmy zostávajú majetkom fyzickej alebo právnickej osoby počas celého štádia chovu alebo kultivácie, až do zberu a aj počas zberu;

f) „Konverzia“ znamená prechod z neekologického na ekologické poľnohospodárstvo;

g) „Príprava“ znamená operácie konzervovania a/alebo spracovania ekologických výrobkov (vrátane zabitia a rozrábky živočíšnych produktov), a taktiež balenie a/alebo zmeny v označovaní, týkajúce sa ekologickej výrobnej metódy;

h) „Uvádzanie na trh“ má význam daný článkom 3 bod 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 [13];

i) „Označovanie“ znamená akékoľvek slová, údaje, ochranné známky, značku výrobku, grafické náležitosti alebo symbol, ktoré sú umiestnené na akomkoľvek obale, dokumente, upozornení, štítku, krúžku alebo prstenci, sprevádzajúcom alebo odkazujúcom na výrobok uvedený v článku 1 ods. 2 prvý pododsek;

j) „Príslušný orgán“ znamená ústredný orgán členského štátu oprávnený organizovať úradné kontroly v oblasti ekologickej výroby alebo akýkoľvek iný orgán, na ktorý bola táto právomoc delegovaná, a prípadne aj príslušný orgán tretej krajiny;

---

[13] Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1642/2003 (Ú. v. EÚ L 245, 29.9.2003, s. 4).

k) „Kontrolný orgán“ znamená nezávislú tretiu stranu, na ktorú príslušný orgán delegoval určité kontrolné úlohy;

l) „Certifikát“ znamená písomné potvrdenie vydané príslušným orgánom alebo kontrolným orgánom v tom zmysle, že určitý prevádzkovateľ alebo špecifická séria výrobkov je v súlade so zásadami a pravidlami aplikovateľnými na ekologickú výrobu;

m) „Značka zhody“ znamená výrok o zhode s konkrétnym súborom noriem alebo iných normatívnych dokumentov vo forme značky;

n) „Zložky“ majú význam stanovený článkom 6 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES [14];

o) „Prípravky na ochranu rastlín znamenajú výrobky definované v článku 12 ods. 1 smernice Rady 91/414/EHS[15];

p) „Geneticky modifikovaný organizmus (GMO)“ znamená organizmus definovaný v článku 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/18/ES[16];

q) „Vyrobené z GMO“ znamená získané celkom alebo čiastočne z GMO, avšak neobsahujúce ani nepozostávajúce z GMO;

r) „Výrobky vyrobené s použitím GMO“ znamená prídavné látky do potravín a krmív, látky určené na aromatizáciu, vitamíny, enzýmy, pomocné technologické látky, určité výrobky používané na výživu zvierat (podľa smernice 82/471/EHS[17]), prípravky na ochranu rastlín, hnojivá a pomocné pôdne látky, získané vyživovaním organizmu surovinami, ktoré sú úplne alebo z časti GMO;

s) „Potraviny“ majú význam stanovený článkom 2 nariadenia (ES) č. 178/2002;

t) „Krmivá“ majú význam stanovený článkom 3 bod 4 nariadenia (ES) č. 178/2002;

u) „Kŕmne doplnkové látky“ znamenajú výrobky definované v článku 2 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003[18];

v) „Rovnocenný“ pri opisovaní rôznych systémov alebo opatrení znamená, že dané systémy alebo opatrenia sú schopné spĺňať rovnaké ciele a zásady.

HLAVA II
HLAVNÉ CIELE A ZÁSADY EKOLOGICKEJ VÝROBY

Článok 3
Hlavné ciele

Systém ekologickej výroby sleduje tieto ciele:

---

[14] Ú. v. ES L 109, 6.5.2000, s. 29.
[15] Ú. v. ES L 230, 19.8.1991, s. 1.
[16] Ú. v. ES L 106, 17.4.2001, s. 1.
[17] Ú. v. ES L 213, 21.7.1982, s. 8. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 1999/20/ES (Ú. v. ES L 80, 25.3.1999, s. 20).
[18] Ú. v. EÚ L 268, 18.10.2003, s. 29.

a) prostredníctvom praktického a ekonomicky životaschopného systému riadenia poľnohospodárstva zavedenie výroby širokej škály výrobkov metódami, ktoré:

   i) minimalizujú negatívne účinky na životné prostredie;

   ii) zachovávajú a zvyšujú vysokú úroveň biologickej diverzity na farmách a v priľahlých oblastiach;

   iii) chránia v čo možno najväčšej miere prírodné zdroje, ako je voda, pôda, ekologické látky a vzduch;

   iv) dodržiavajú vysoké normy v oblasti blaha zvierat, a najmä spĺňajú druhovo špecifické behaviorálne potreby zvierat.

b) zavedenie výroby potravín a iných poľnohospodárskych produktov zodpovedajúcich dopytu spotrebiteľa po tovaroch vyrábaných s použitím prírodných procesov alebo procesov porovnateľných s prírodnými procesmi, ako aj v prírode sa vyskytujúcich látok.

Článok 4
Celkové zásady

Tieto zásady sa uplatňujú na celú ekologickú výrobu:

a) Využívanie živých organizmov a mechanických výrobných metód sa uprednostňuje pred používaním syntetických materiálov;

b) Prírodné látky sa uprednostňujú pred používaním chemicky syntetizovaných látok, ktoré sa môžu používať iba v prípade, že prírodné látky nie sú komerčne dostupné;

c) GMO a výrobky vyrobené z GMO alebo s ich použitím sa nemôžu používať, s výnimkou veterinárnych liečiv;

d) Pravidlá ekologickej výroby sa prispôsobujú miestnym podmienkam, stupňom rozvoja a špecifickým postupom živočíšnej výroby pri zachovaní spoločnej koncepcie ekologickej výroby.

Článok 5
Zásady uplatniteľné na poľnohospodárstvo

Okrem celkových zásad uvedených v článku 4 sa na ekologické poľnohospodárstvo uplatňujú tieto zásady:

a) V rámci poľnohospodárstva sa zachováva a zvyšuje úrodnosť pôdy, zabezpečuje prevencia a boj proti erózii pôdy, a minimalizuje znečistenie;

b) Poľnohospodárstvo sa zameriava namiesto maximalizácie výroby na vyrábanie výrobkov s vysokou kvalitou;

c) Minimalizuje sa využívanie neobnoviteľných zdrojov a vstupy nepochádzajúce z poľnohospodárstva;

d) Recyklujú sa odpady a vedľajšie produkty rastlinného a živočíšneho pôvodu ako vstup do rastlinnej a živočíšnej výroby a na výrobu energie;

e) Pri rozhodnutiach súvisiacich s výrobou sa zohľadňuje miestna alebo regionálna ekologická rovnováha;

f) Rastliny sú primárne vyživované prostredníctvom pôdneho ekosystému;

g) Zachovanie zdravia živočíchov a rastlín je založené na preventívnych technikách, vrátane výberu vhodných plemien a odrôd;

h) Krmivo pre dobytok pochádza primárne z hospodárstva, na ktorom sa zvieratá chovajú, alebo je vyrobené v spolupráci s inými ekologickými hospodárstvami v tom istom regióne;

i) Zachováva sa najvyššia úroveň blaha zvierat;

j) Výrobky ekologickej živočíšnej výroby pochádzajú zo zvierat, ktoré boli chované na ekologických hospodárstvách od narodenia alebo vyliahnutia, a počas celého ich života;

k) Plemená sa vyberajú s uprednostňovaním pomaly rastúcich kmeňov, so zreteľom na schopnosť zvierat prispôsobiť sa miestnym podmienkam, ich životaschopnosť a odolnosť voči chorobám alebo zdravotným problémom;

l) Ekologické živočíšne krmivo pozostáva predovšetkým z poľnohospodárskych zložiek z ekologického poľnohospodárstva a z prírodných nepoľnohospodárskych látok;

m) Používajú sa postupy živočíšnej výroby posilňujúce imunitný systém a prirodzenú obranu pred chorobami;

n) V rámci akvakultúrnej produkcie sa minimalizuje negatívny účinok na vodné prostredie;

o) Krmivá používané v akvakultúre pochádzajú z trvalo udržateľných rybných hospodárstiev, alebo pozostávajú predovšetkým z poľnohospodárskych zložiek z ekologického poľnohospodárstva a z prírodných nepoľnohospodárskych látok;

p) Polyploidné zvieratá sa nesmú používať.

Článok 6

Zásady uplatniteľné na spracovanie

Okrem celkových zásad uvedených v článku 4 sa v rámci výroby spracovaných ekologických krmív a potravín uplatňujú nasledujúce zásady:

a) Ekologické potraviny a krmivá sa vyrábajú najmä z poľnohospodárskych zložiek, ktoré sú ekologické, s výnimkou prípadov komerčnej nedostupnosti ekologickej zložky.

b) Doplnkové látky a prípravky na spracovanie sa používajú v minimálnom rozsahu a iba v prípade zásadnej technologickej potreby;

c) Ionizujúce žiarenie sa nesmie používať.

HLAVA III
VÝROBNÉ PRAVIDLÁ

KAPITOLA 1
POĽNOHOSPODÁRSKA VÝROBA

Článok 7
Všeobecné pravidlá pre poľnohospodársku výrobu

1. Celá komerčná časť poľnohospodárskeho podniku sa riadi v súlade s požiadavkami uplatniteľnými na ekologickú výrobu alebo konverziu na ekologickú výrobu.

   Avšak v súlade so osobitnými podmienkami, ktoré sa majú stanoviť v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2, sa poľnohospodársky podnik môže rozdeliť na jasne oddelené jednotky, z ktorých všetky nebudú riadené podľa ekologickej výroby.

   V prípade, že v súlade s druhým pododsekom sa na ekologickú výrobu nevyužíva celý poľnohospodársky podnik, hospodár udržiava pôdu, zvieratá a výrobky používané na ekologickú výrobu oddelene od zvyšku hospodárstva, a o tomto oddelení vedie primerané záznamy.

2. Ak hospodári majú informácie o prítomnosti GMO a výrobkov vyrobených z GMO na základe údajov uvedených na akomkoľvek štítku sprevádzajúcom daný výrobok alebo informácií z akéhokoľvek iného sprievodného dokumentu, vyžaduje sa od nich tieto GMO alebo výrobky z nich vyrobené nepoužívať.

   V prípade, že hospodári používajú na výrobu ekologických potravín alebo krmív výrobky zakúpené od tretích strán, od predávajúceho vyžadujú potvrdenie o tom, že dodané výrobky neboli vyrobené s použitím GMO.

Článok 8
Pravidlá rastlinnej výroby

1. Okrem všeobecných pravidiel uvedených v článku 7 sa na ekologickú rastlinnú výrobu uplatňujú tieto pravidlá:

   a) Ekologická rastlinná výroba je založená na kypriacich a kultivačných postupoch, ktoré zachovávajú alebo zvyšujú ekologické látky v pôde, zvyšujú stálosť pôdy a biodiverzitu pôdy a bránia stláčaniu pôdy a erózii pôdy.

   b) Úrodnosť a biologická aktivita pôdy sa zachováva a zvyšuje viacročnou rotáciou plodín, vrátane čerstvého hnoja, rozhadzovania hnoja a ekologických materiálov z ekologických hospodárstiev;

   c) Okrem toho sa môžu používať hnojivá a prípravky na úpravu pôdy zlučiteľné s hlavnými cieľmi a zásadami ekologickej výroby, pokiaľ boli schválené podľa článku 11;

   d) Nesmú sa používať minerálne dusíkaté hnojivá;

   e) Všetky používané techniky rastlinnej výroby zabraňujú alebo minimalizujú akýkoľvek príspevok, ktorý by viedol ku kontaminácii životného prostredia;

f) Prevencia škôd, spôsobených škodcami, chorobami a burinami primárne vychádza z výberu druhov a odrôd, rotácie plodín a techník kultivácie;

g) V prípade ohrozenia určitej plodiny sa môžu používať prípravky na ochranu rastlín zlučiteľné s hlavnými cieľmi a zásadami ekologickej výroby, pokiaľ boli schválené podľa článku 11;

h) Používanie akýchkoľvek schválených syntetických látok podlieha podmienkam a obmedzeniam, pokiaľ ide o plodiny, na ktoré sa môžu používať, spôsob použitia, dávkovanie, lehoty použitia a kontakt s plodinou;

i) Môže sa používať iba ekologicky vyprodukované osivo a množiteľský materiál. Na tento účel sa materská rastlina v prípade osiva a rodičovská rastlina v prípade vegetatívneho množiteľského materiálu pestuje v súlade s pravidlami uvedenými v tomto nariadení počas obdobia aspoň jednej generácie alebo v prípade viacročných plodín počas dvoch vegetačných období.

2. Zber jedlých rastlín a ich častí, rastúcich prirodzene v prírodných oblastiach, lesoch a poľnohospodárskych oblastiach, sa považuje za spôsob ekologickej výroby, za predpokladu, že:

a) Takéto oblasti neboli po dobu troch rokov pred zberom ošetrené prípravkami inými, ako sú prípravky schválené podľa článku 11;

b) Zber nemá vplyv na stálosť prirodzeného biotopu, ani na zachovanie druhov v oblasti zberu.

Článok 9
Pravidlá živočíšnej výroby

Okrem všeobecných pravidiel uvedených v článku 7 sa na živočíšnu výrobu uplatňujú tieto pravidlá:

a) Pokiaľ ide o pôvod zvierat:

i) Ekologický dobytok sa narodil a choval na ekologických hospodárstvach;

ii) Na účely chovu sa neekologicky chované zvieratá priviezli na hospodárstvo za špecifických podmienok, ktoré sa stanovia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2;

b) Pokiaľ ide o postupy chovu a podmienky ustajnenia,

i) Pracovníci zodpovední za chov zvierat majú potrebné vedomosti a právomoci, pokiaľ ide o potreby týkajúce sa zdravia a blaha zvierat;

ii) V rámci postupov chovu vrátane hustoty zazverenia, ako aj podmienok ustajnenia, sa zabezpečuje dodržiavanie vývojových, fyziologických a etologických potrieb zvierat;

iii) Dobytok má trvalý prístup do oblasti voľného výbehu, prednostne na pastviny, a to vždy, keď to umožňuje počasie a stav pôdy;

iv) Je potrebné obmedziť počet kusov dobytka v záujme minimalizovania nadmerného spásania, rozdupania pôdy, erózie alebo znečistenia spôsobeného zvieratami alebo v dôsledku rozhadzovaním ich hnoja;

v) Ekologický dobytok sa chová oddelene alebo ľahko oddeliteľne od ostatného dobytka;

vi) Zakazuje sa priväzovanie alebo izolácia dobytka, pokiaľ to nie je u jednotlivých zvierat opodstatnené na obmedzenú dobu z dôvodov bezpečnosti, blaha zvierat alebo z veterinárnych dôvodov;

vii) Doba trvania prepravy dobytka na bitúnky sa minimalizuje;

viii) Akékoľvek utrpenie vrátane mrzačenia sa minimalizuje;

ix) Včelstvá sa umiestňujú v oblastiach, v ktorých je zabezpečené, že zdroje nektáru a peľu pozostávajú najmä z ekologicky pestovaných plodín a/alebo samorodnej vegetácie, a musia byť dostatočne vzdialené od zdrojov vedúcich ku kontaminácii produktov včelárstva.

x) Úle a materiály používané pri chove včiel sú vyhotovené z prírodných materiálov;

xi) Zakazuje sa ničenie včiel v plástoch ako metóda spojená so zberom včelárskych produktov;

c) Pokiaľ ide o chov:

i) Reprodukcia sa nevyvoláva hormonálnou liečbou, pokiaľ nejde o liečbu porúch reprodukcie;

ii) Klonovanie a prenos embryí sa nepoužíva;

iii) Na základe vhodného výberu plemena sa vo vyššej miere zamedzuje akékoľvek utrpeniu a zabraňuje mrzačenie zvierat;

d) Pokiaľ ide o krmivo:

i) Dobytok sa kŕmi ekologickým krmivom, ktoré môže obsahovať časti krmiva z jednotiek hospodárstva v štádiu konverzie na ekologické poľnohospodárstvo. Toto krmivo spĺňa požiadavky týkajúce sa výživy zvierat v rôznych štádiách ich vývoja;

ii) Zvieratá majú trvalý prístup na pastviny alebo prístup k vláknинám;

iii) Kŕmne doplnkové látky sa môžu používať iba vtedy, ak boli schválené podľa článku 11;

iv) Rastové stimulátory a syntetické aminokyseliny sa nemôžu používať;

v) Dojčiace cicavce musia byť kŕmené prírodným, prednostne materským mliekom;

e) Pokiaľ ide o prevenciu chorôb a veterinárnu liečbu:

i) Prevencia chorôb je založená na výbere plemena a kmeňa, postupoch riadenia chovu, vysoko kvalitnom krmive a výcviku, vhodnej hustote zazverenia a primeranom a vhodnom ustajnení v hygienických podmienkach;

ii) Ohniská chorôb sa liečia okamžite, s cieľom zamedziť utrpeniu zvierat, v prípade potreby sa môžu používať alopatické výrobky, vrátane antibiotík tam, kde je používanie fytoterapeutických, homeopatických a iných výrobkov, nevhodné.

Článok 10
Pravidlá produkcie v oblasti akvakultúry

1. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 a na základe hlavných cieľov a zásad uvedených v hlave II stanoví pravidlá produkcie, vrátane pravidiel konverzie, ktoré sú uplatniteľné na ekologickú akvakultúru.

2. Až do prijatia pravidiel uvedených v odseku 1 sa uplatňujú vnútroštátne pravidlá, alebo v prípade ich absencie súkromné normy prijaté alebo uznávané členskými štátmi za predpokladu, že sú v nich stanovené rovnaké hlavné ciele a zásady, ako tie, ktoré sú uvedené v hlave II..

Článok 11
Používanie určitých produktov a látok v rámci poľnohospodárstva

1. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 a na základe hlavných cieľov a zásad uvedených v hlave II, stanoví osobitné kritériá schvaľovania týchto produktov a látok, ktoré sa môžu používať v rámci ekologického poľnohospodárstva:

   a) prípravky na ochranu rastlín,

   b) hnojivá a látky upravujúce vlastnosti pôdy,

   c) rastlinné, živočíšne a minerálne kŕmne suroviny,

   d) kŕmne doplnkové látky,

   e) čistiace materiály,

   f) ostatné látky.

2. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 rozhodne o schválení produktov a látok uvedených v odseku 1 a stanoví podmienky a obmedzenia pre ich používanie.

Článok 12
Konverzia

V poľnohospodárskom podniku, kde sa začína s ekologickou výrobou, sa uplatňujú tieto pravidlá:

a) Pred prvým vegetačným obdobím plodín, ktoré sa majú pestovať podľa metód ekologickej výroby, sa počas obdobia, ktoré sa stanoví v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2, sa nesmú používať produkty, ktorých používanie nie je povolené pri ekologickom poľnohospodárstve;

b) Dobytok nachádzajúci sa na hospodárstve sa môže považovať za ekologický po prechodnom období, ktoré sa stanoví v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2;

c) Mlieko a mliečne výrobky od predtým neekologických mliečnych zvierat sa môžu predávať ako ekologické po uplynutí obdobia, ktoré sa stanoví v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2;

d) Na jednotlivých jednotkách hospodárstva nachádzajúcich sa čiastočne v štádiu ekologickej výroby a čiastočne v štádiu konverzie bude hospodár držať pôdu, zvieratá a produkty oddelene a viesť samostatné záznamy potvrdzujúce takéto oddelenie.

KAPITOLA 2
VÝROBA KRMÍV

Článok 13
Pravidlá pre výrobu krmív

1. Výroba ekologických krmív prebieha oddelene od výroby neekologických krmív.

2. Ekologické kŕmne materiály, a/alebo kŕmne materiály z výroby v štádiu konverzie, sa nezavádzajú súčasne s rovnakými kŕmnymi materiálmi vyrobenými neekologickým spôsobom do zloženia ekologického kŕmneho produktu.

3. Hexán a ostatné ekologické rozpúšťadlá sa nesmú používať.

4. Ak hospodári majú informácie o prítomnosti GMO a výrobkov vyrobených z GMO na základe údajov uvedených na akomkoľvek štítku sprevádzajúcom daný výrobok alebo informácií z akéhokoľvek iného sprievodného dokumentu, vyžaduje sa od nich tieto GMO alebo výrobky z nich vyrobené nepoužívať.

   Ak hospodári používajú na výrobu ekologických krmív pre ekologický dobytok zložky a doplnkové látky zakúpené od tretích strán, od predávajúceho vyžadujú potvrdenie o tom, že dodané výrobky neboli vyrobené s použitím GMO.

KAPITOLA 3
VÝROBA SPRACOVANÝCH VÝROBKOV

Článok 14
Všeobecné pravidlá pre výrobu spracovaných potravín

1. Na zloženie ekologických spracovaných potravín sa uplatňujú tieto kritériá:

   a) Aspoň 95 % hmotnosti zložiek poľnohospodárskeho pôvodu výrobku má ekologický charakter;

   b) Zložky nepoľnohospodárskeho pôvodu a pomocné spracovateľské látky sa môžu používať iba vtedy, ak boli schválené podľa článku 15;

   c) Neekologické poľnohospodárske zložky sa môžu používať iba vtedy, ak boli schválené podľa článku 15.

2. Extrakcia, spracovanie a skladovanie ekologických potravín sa vykonáva opatrne, s cieľom zamedziť strate vlastností zložiek. Nepoužívajú sa látky a techniky obnovujúce tieto vlastnosti alebo korigujúce dôsledky nedbalosti pri spracovávaní týchto produktov.

3. Ak spracovatelia majú informácie o prítomnosti GMO a výrobkov vyrobených z GMO na základe údajov uvedených na akomkoľvek štítku sprevádzajúcom daný výrobok alebo informácií z akéhokoľvek iného sprievodného dokumentu, vyžaduje sa od nich tieto GMO alebo výrobky z nich vyrobené nepoužívať.

V prípade, že spracovatelia používajú zložky a pomocné spracovateľské látky zakúpené od tretích strán, vyžadujú od predávajúceho potvrdenie o tom, že dodané výrobky neboli vyrobené s použitím GMO.

Článok 15
Používanie určitých výrobkov a látok pri spracovaní

1. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 a na základe hlavných cieľov a zásad uvedených v hlave II, stanoví špecifické kritériá pre schvaľovanie zložiek nepoľnohospodárskeho pôvodu a pomocných spracovateľských látok, ktoré sa môžu používať pri výrobe ekologických spracovaných potravín.

2. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2, a na základe hlavných cieľov a zásad uvedených v hlave II, stanoví špecifické kritériá pre schvaľovanie poľnohospodárskych zložiek, ktoré nie sú ekologické, ale sa môžu používať pri výrobe ekologických spracovaných potravín tam, kde ekologické poľnohospodárske zložky nie sú komerčne dostupné.

3. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 rozhodne o schválení výrobkov a látok uvedených v odsekoch 1 a 2 a tam, kde je to potrebné, stanoví podmienky a obmedzenia pre ich používanie.

KAPITOLA 4
FLEXIBILNOSŤ

Článok 16
Menej reštriktívne pravidlá výroby

1. Komisia môže v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 a podmienkami stanovenými v odseku 2 na základe hlavných cieľov a zásad uvedených v hlave II povoliť udeľovanie výnimiek z pravidiel výroby uvedených v kapitolách 1 až 3.

2. Výnimky uvedené v odseku 1 sa musia obmedziť na minimum, a môžu sa poskytovať iba v nasledujúcich prípadoch:

   a) V prípade potreby s cieľom umožniť jednotkám hospodárstva, na ktorých sa začína s ekologickou výrobou, stať sa životaschopnými, a to najmä v prípade hospodárstiev, nachádzajúcich sa v oblastiach v ranom štádiu rozvoja ekologickej výroby;

b) V prípade potreby s cieľom zabezpečiť, aby sa ekologická výroba dala zachovať na hospodárstvách, ktoré musia čeliť klimatickým, geografickým alebo štrukturálnym obmedzeniam;

c) V prípade potreby s cieľom zabezpečiť prístup ku krmivám, osivám a vegetatívnemu množiteľskému materiálu, živým zvieratám a ostatným vstupom na hospodárstvo, ak takéto vstupy nie sú komerčne dostupné v ekologickej forme;

d) V prípade potreby s cieľom zabezpečiť prístup k zložkám poľnohospodárskeho pôvodu, v prípade, že takéto zložky nie sú komerčne dostupné v ekologickej forme;

e) V prípade potreby s cieľom vyriešiť špecifické problémy týkajúce sa riadenia ekologického dobytka;

f) V prípade potreby s cieľom zabezpečiť trvalú výrobu tradičných potravinárskych výrobkov dobre známych počas obdobia aspoň jednej generácie;

g) V prípade potreby dočasných opatrení umožňujúcich pokračovať alebo obnoviť ekologickú výrobu, v prípade katastrofických okolností;

h) V prípade obmedzení a povinností týkajúcich sa ochrany zdravia ľudí a zvierat uložených na základe právnych predpisov Spoločenstva.

3. Komisia môže v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 stanoviť osobitné podmienky na uplatňovanie výnimiek uvedených v odseku 1.

HLAVA IV
OZNAČOVANIE

Článok 17
Používanie pojmov týkajúcich sa ekologickej výroby

1. Pojmy uvedené v prílohe I, ich odvodeniny alebo zdrobneniny, samostatne alebo v kombinácii, sa môžu používať v celom Spoločenstve a v ktoromkoľvek jazyku Spoločenstva na označovanie a reklamu výrobku, ktorý sa vyrába a kontroluje, alebo dováža v súlade s týmto nariadením.

2. Pojmy uvedené v prílohe 1, ich odvodeniny alebo zdrobneniny, samostatne alebo v kombinácii, sa nesmú používať nikde v Spoločenstve, ani v žiadnom jazyku Spoločenstva na označovanie a propagovanie výrobku, ktorý nebol vyrobený, kontrolovaný alebo dovezený v súlade s týmto nariadením, pokiaľ sa tieto pojmy jasne nespájajú s poľnohospodárskou výrobou.

3. Pojmy uvedené v prílohe 1, ich odvodeniny alebo zdrobneniny, samostatne alebo v kombinácii, sa nemôžu používať pre výrobok, ktorý je označený štítkom, na ktorom je uvedené, že obsahuje GMO, je zložený z GMO alebo je vyrobený z GMO.

4. Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto článkom.

5. Komisia môže v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 upraviť zoznam pojmov uvedených v prílohe 1.

Článok 18
Povinné označenia

1. Ak sa na označenie výrobkov vyrábaných v Spoločenstve použije výraz uvedený v článku 17, alebo jeho odvodenina alebo zdrobnenina, na štítku musia byť uvedené aj tieto údaje:

   a) kódové číslo uvedené v článku 22 ods. 7 orgánu oprávneného vykonávať kontroly, ktorým prevádzkovateľ podlieha;

   b) aspoň jedno z označení uvedených v prílohe II veľkými písmenami v prípade nepoužívania loga uvedeného v článku 19.

2. Údaje uvedené v odseku 1 musia byť označené na nápadnom mieste tak, aby boli ľahko viditeľné, zreteľne čitateľné a nezmazateľné.

   Okrem toho Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 stanoví špecifické kritériá, pokiaľ ide o zobrazenie a veľkosť označení uvedených v odseku 1.

3. Komisia môže v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 upraviť zoznam výrazov uvedených v prílohe II.

4. Pre výrobky dovážané z tretích krajín nie je používanie údajov uvedených v odseku 1, povinné.

Článok 19
Logo Spoločenstva pre ekologickú výrobu

Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 určí logo Spoločenstva, ktoré sa môže používať pri označovaní, predvádzaní a propagovaní výrobkov vyrábaných a kontrolovaných alebo dovážaných v súlade s týmto nariadením.

Článok 20
Tvrdenia na štítku a v reklame

1. Všeobecné tvrdenia, že konkrétny súbor súkromných alebo vnútroštátnych ekologických noriem je prísnejší, ekologickejší, alebo inak významnejší ako pravidlá uvedené v tomto nariadení, alebo akýkoľvek iný súbor ekologických noriem, sa na štítkoch alebo propagácii nesmú používať.

   Údaje týkajúce sa špecifických prvkov výrobnej metódy použitej pre určitý výrobok sa však môžu používať na štítkoch alebo pri propagácii iba pod podmienkou, že sú to pravdivé faktické vyhlásenia, a sú inak v súlade so všeobecnými požiadavkami na označovanie uvedenými v smernici 2000/13/ES.

2. Členské štáty vykonajú opatrenia potrebné na zabezpečenie dodržiavania podmienok stanovených v tomto článku.

3. Komisia môže v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 prijať opatrenia na zabezpečenie súladu s týmto článkom.

Článok 21
Špecifické požiadavky na označovanie

Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 stanoví špecifické požiadavky na označovanie uplatniteľné na ekologické krmivá a na výrobky pochádzajúce z hospodárstiev, ktoré sa nachádzajú v štádiu konverzie.

HLAVA V
KONTROLY

Článok 22
Systém kontrol

1. Členské štáty môžu v súlade s ustanoveniami uvedenými v nariadení (ES) č. 882/2004 vytvoriť systém kontrol uplatniteľný na činnosti uvedené v článku 1 ods. 3 tohto nariadenia.

2. Pri uplatňovaní článku 3 nariadenia (ES) č. 882/2004 sa druh a počet kontrol určí na základe analýzy rizika nepravidelnosti v oblasti každej z činností uvedených v článku 1 ods. 3 tohto nariadenia.

3. Členské štáty v súlade s článkom 4 nariadenia (ES) č. 882/2004 určia príslušný orgán zodpovedný za kontroly, ktoré sa majú vykonávať v súlade so systémom kontrol.

4. Príslušný orgán môže v súlade s článkom 5 nariadenia (ES) č. 882/2004 delegovať určité kontrolné úlohy na jeden alebo viacero kontrolných orgánov.

   Kontrolné orgány musia spĺňať požiadavky uvedené v Európskej norme EN 45011 alebo v ISO usmernení 65 „Všeobecné požiadavky pre orgány, ktoré prevádzkujú systémy certifikácie výrobkov“, verzie naposledy oznámenej v *Úradnom vestníku Európskej únie, séria C.*

5. Schválené kontrolné orgány umožnia príslušnému orgánu prístup do svojich kancelárií a zariadení a poskytnú akékoľvek informácie a pomoc, ktoré príslušný orgán považuje za potrebné na splnenie svojich povinností podľa tohto článku.

6. Príslušný orgán nemôže delegovať na kontrolné orgány nasledujúce úlohy:

   a) dozor a audit iných kontrolných orgánov;

   b) právomoc udeľovať výnimky, ako je uvedené v článku 16, pokiaľ toto nie je uvedené v špecifických podmienkach stanovených Komisiou v súlade s článkom 16 ods. 3.

7. Členské štáty pridelia kódové číslo každému orgánu, ktorý je oprávnený vykonávať kontroly v zmysle tohto nariadenia.

8. Schválené kontrolné orgány zašlú každý rok najneskôr do 31. januára príslušnému orgánu zoznam prevádzkovateľov, ktorí sa podrobili kontrolám z ich strany 31. decembra predchádzajúceho roku, spolu so súhrnnou správou o kontrolných činnostiach vykonaných počas predchádzajúceho roka.

Článok 23
Dodržiavanie systému kontrol

1. Akýkoľvek prevádzkovateľ, ktorý vyrába, pripravuje, skladuje alebo dováža z tretej krajiny alebo vyváža do tretej krajiny výrobky uvedené v článku 1 ods. 2 prvý pododsek s cieľom ich následného predaja, alebo ktorý takéto výrobky predáva:

   a) túto činnosť oznámi príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom sa daná činnosť vykonáva;

   b) svoj podnik podriadi systému kontroly.

2. Členské štáty môžu oslobodiť od uplatňovania tohto článku prevádzkovateľov, ktorí predávajú takéto výrobky priamo konečnému spotrebiteľovi alebo užívateľovi, za predpokladu, že títo prevádzkovatelia nevyrábajú, nepripravujú, neskladujú inak ako v súvislosti predajným miestom, ani nedovážajú takéto výrobky z tretej krajiny.

3. Členské štáty zabezpečia, aby každý prevádzkovateľ, ktorý dodržiava pravidlá tohto nariadenia, a ktorý zaplatí primeraný poplatok ako príspevok na výdavky spojené s kontrolou, bol oprávnený na to, aby sa na neho vzťahoval systém kontrol.

4. Príslušný orgán bude viesť aktualizovaný zoznam obsahujúci mená a adresy prevádzkovateľov, ktorí sú predmetom systému kontrol.

Článok 24
Certifikácia

1 Príslušný orgán a schválené kontrolné orgány môžu udeliť certifikáty, vrátane práva používať ich označenia zhody s ekologickými normami, prevádzkovateľom, ktorí podliehajú systému kontrol.

2. Príslušný orgán nemôže zamietnuť udelenie certifikátov alebo používanie svojej značky zhody pre žiadny výrobok, ktorý spĺňa požiadavky uvedené v tomto nariadení.

3. Kontrolný orgán nemôže odmietnuť udeliť certifikáty alebo používanie svojho označenia zhody pre žiadny výrobok, ktorý bol certifikovaný iným schváleným kontrolným orgánom, keď posledne uvedený kontrolný orgán posúdil a certifikoval zhodu s ekologickými normami rovnocennými normám prvého kontrolného orgánu.

   Kontrolný orgán, ktorý odmietne udeliť certifikát alebo používanie svojho označenia zhody, predloží dôkaz o tom, že ekologické normy, podľa ktorých bol dotknutý výrobok už certifikovaný, nie sú rovnocenné s jeho vlastnými normami.

   Poplatky vyberané za udelenie certifikátu alebo označenia zhody sú primerané.

Článok 25
Opatrenia v prípade porušení a nezrovnalostí

1. Príslušný orgán:

   a) v prípade zistenia nezrovnalosti, pokiaľ ide o dodržiavanie požiadaviek uvedených v tomto nariadení, zabezpečí, aby sa označovania a logo uvedené v článkoch 17, 18 a 19 nepoužívali na celé množstvo, ani na výrobnú šaržu ovplyvnenú touto nezrovnalosťou;

   b) v prípade zistenia zjavného porušenia alebo porušenia s predĺženým účinkom, zakáže dotknutému prevádzkovateľovi predávať výrobky s označeniami týkajúcimi sa ekologickej výrobnej metódy na obdobie, ktoré určí príslušný orgán.

2. Informácie o prípadoch nezrovnalostí alebo porušení, ovplyvňujúcich ekologický štatút určitého výrobku, sa okamžite oznámia konkrétnym kontrolným orgánom, príslušným orgánom, členským štátom, a prípadne Komisii.

   Úroveň oznámenia závisí od závažnosti a rozsahu zistenej nezrovnalosti alebo porušenia.

   Komisia môže v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 stanoviť technické podmienky týkajúce sa formy takýchto oznámení.

Článok 26
Výmena informácií

Na základe žiadosti opodstatnenej nutnosťou garantovať, že určitý výrobok bol vyrobený v súlade s týmto nariadením, si príslušné orgány a kontrolné orgány vymieňajú s ostatnými príslušnými orgánmi a kontrolnými orgánmi dôležité informácie o výsledkoch svojich kontrol. Takéto informácie si môžu vymieňať aj na základe vlastnej iniciatívy.

HLAVA VI
OBCHOD S TRETÍMI KRAJINAMI

Článok 27
Dovozy z tretích krajín

1. Výrobok dovážaný z tretej krajiny sa môže uviesť na trh Spoločenstva označený ako ekologický, ak spĺňa ustanovenia uvedené v hlavách II, III a IV tohto nariadenia.

2. Prevádzkovateľ z tretej krajiny, ktorý si želá uviesť svoje výrobky označené ako ekologické na trh Spoločenstva, podľa podmienok uvedených v odseku 1, predloží svoje činnosti akémukoľvek príslušnému orgánu alebo kontrolnému orgánu uvedenému v hlave V za predpokladu, že takýto dotknutý orgán alebo úrad vykonáva kontroly v tretej krajine výroby, alebo kontrolnému orgánu schválenému v súlade s odsekom 5.

3. Výrobok dovážaný z tretej krajiny môže byť tiež uvedený na trh Spoločenstva, označený ako ekologický, za predpokladu, že:

a) výrobok sa vyrobil v súlade s výrobnými normami zhodnými s normami uplatňovaným na ekologickú výrobu v Spoločenstve, alebo v súlade s medzinárodne uznávanými normami uvedenými v usmerneniach *Codex Alimentarius*.

b) výrobca sa podrobil kontrolným mechanizmom, ktoré sú rovnocenné s mechanizmami systému kontrol Spoločenstva, alebo ktoré sú v súlade so usmerneniami *Codex Alimentarius*.

c) prevádzkovateľ z tretej krajiny, ktorý si želá uviesť svoje výrobky označené ako ekologické na trh Spoločenstva podľa podmienok tohto odseku, podrobil svoje činnosti systému kontrol uznávanému v súlade s odsekom 4 alebo kontrolnému orgánu uznávanému v súlade s odsekom 5.

d) na výrobok sa vzťahuje certifikát vydaný príslušnými orgánmi alebo kontrolnými orgánmi tretej krajiny uznávanými v súlade s odsekom 4, alebo kontrolným orgánom uznávaným v súlade s odsekom 5, ktorý potvrdzuje, že daný výrobok vyhovuje podmienkam stanoveným v tomto odseku.

4. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 uzná, že tretie krajiny, ktorých výrobné normy a kontrolné mechanizmy sú rovnocenné tým, ktoré sa uplatňujú v Spoločenstve, alebo ktoré sú v súlade s medzinárodne uznávanými normami uvedenými v usmerneniach *Codex Alimentarius*, a vyhotoví zoznam týchto krajín.

Pri skúmaní žiadostí o uznanie Komisia vyzve tretiu krajinu, aby poskytla všetky potrebné informácie. Komisia môže poveriť odborníkov úlohou preskúmať na mieste pravidlá výroby a kontrolné mechanizmy príslušnej tretej krajiny.

5. Pre výrobky dovážané z tretej krajiny, ktorá nie je uznaná podľa odseku 4, a kde prevádzkovateľ nepredložil svoje činnosti príslušnému orgánu a ani kontrolnému orgánu uvedenému v hlave V, Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2 uzná kontrolné orgány oprávnené vykonávať kontroly a vydávať certifikáty v takejto tretej krajine na účely odseku 3, a vyhotoví zoznam takýchto kontrolných orgánov.

Komisia preskúma každú žiadosť o uznanie podanú verejným alebo súkromným kontrolným orgánom v tretej krajine.

Pri skúmaní žiadostí o uznanie Komisia vyzve kontrolný orgán, aby poskytol všetky potrebné informácie. Komisia môže taktiež poveriť odborníkov úlohou preskúmať na mieste pravidlá výroby a kontrolné mechanizmy vykonávané v takejto tretej krajiny príslušným kontrolným orgánom.

HLAVA VII
KONEČNÉ A PRECHODNÉ PRAVIDLÁ

Článok 28
Voľný pohyb ekologických výrobkov

Členské štáty nemôžu z dôvodov týkajúcich sa výrobnej metódy, označovania alebo uvádzania takejto metódy, zakázať a ani obmedziť predaj ekologických výrobkov, ktoré spĺňajú požiadavky tohto nariadenia.

Článok 29
Zasielanie informácií Komisii

Členské štáty musia každý rok zasielať Komisii tieto informácie:

a) názvy a adresy príslušných orgánov,

b) zoznamy kontrolných orgánov a ich kódových čísel, a prípadne ich označení zhody s normami.

Článok 30
Štatistické informácie

Členské štáty zašlú Komisii štatistické informácie potrebné na implementáciu a následné sledovanie tohto nariadenia. Tieto štatistické informácie sa vymedzia v rámci štatistického programu Spoločenstva.

Článok 31
Riadiaci výbor pre ekologickú výrobu

1. Komisii bude pomáhať Riadiaci výbor pre ekologickú výrobu (ďalej len „výbor“).

2. Pri odvolávaní sa na tento odsek sa uplatňujú články 4 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES[19].

3. Lehota ustanovená v článku 4 ods. 3 rozhodnutia 1999/468/ES je stanovená na tri mesiace.

4. Výbor prijme svoj vlastný rokovací poriadok.

Článok 32
Vykonávacie predpisy

Komisia prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2, a na základe hlavných cieľov a zásad uvedených v hlave II, podrobné pravidlá na uplatňovanie tohto nariadenia. Spolupráca zahŕňa najmä toto:

---

[19] Ú. v. ES L 340, 9.12.1976, s. 25.

a) podrobné pravidlá týkajúce sa výrobných pravidiel uvedených v hlave III, najmä pokiaľ ide o špecifické požiadavky a podmienky, ktoré majú dodržiavať hospodári a ostatní výrobcovia ekologických výrobkov;

b) podrobné pravidlá týkajúce sa pravidiel označovania uvedených v hlave IV;

c) podrobné pravidlá týkajúce sa systému kontrol zavedeného podľa hlavy V, najmä pokiaľ ide o špecifické kritériá pre delegovanie úloh na súkromné kontrolné orgány a kritériá na schvaľovanie takýchto orgánov;

d) podrobné pravidlá týkajúce sa dovozov z tretích krajín uvedených v hlave VI, najmä pokiaľ ide o kritériá a postupy, ktoré sa majú dodržiavať, pokiaľ ide o uznávanie podľa článku 27 tretích krajín a kontrolných orgánov vrátane uverejnenia zoznamov uznaných tretích krajín a kontrolných orgánov, a pokiaľ ide o certifikát uvedený v článku 27 ods. 3 písm. d).

Článok 33
Zrušenie nariadenia (EHS) č. 2092/91

1. Nariadenie (EHS) č. 2092/91 sa týmto s účinnosťou od 1. januára 2009 zrušuje.

2. Odkazy na zrušené nariadenie (EHS) č. 2092/91 sa interpretujú ako odkazy na toto nariadenie

Článok 34
Prechodné opatrenia

Opatrenia na uľahčenie prechodu od pravidiel zavedených nariadením (ES) č. 2092/91 na toto nariadenie môžu byť prijaté v súlade s postupom uvedeným v článku 31 ods. 2.

Článok 35
Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť siedmym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Uplatňuje sa od 1. januára 2009.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

Za Radu
predseda

PRÍLOHA I

Pojmy uvedené v článku 17 ods.1

– ES: ecológico,

– CS: ekologické,

– DA: økologisk,

– DE: ökologisch, biologisch,

– ET: mahe, ökoloogiline,

– EL: βιολογικό,

– EN: organic,

– FR: biologique,

– GA: orgánach,

– IT: biologico,

– LV: bioloģiskā,

– LT: ekologiškas,

– HU: ökológiai,

– MT: organiku,

– NL: biologisch,

– PL: ekologiczne,

– PT: biológico,

– SK: ekologické,

– SL: ekološki,

– FI: luonnonmukainen,

– SV: ekologisk.

PRÍLOHA II

Označenia uvedené v článku 18 ods.1 písm. b)

– UE-ECOLÓGICO,

– EU-EKOLOGICKÉ,

– EU-ØKOLOGISK,

– EU-ÖKOLOGISCH,

– EL-MAHE,

– EL-ÖKOLOOGILINE,

– ΕΕ-ΒΙΟΛΟΓΙΚΌ,

– EU-ORGANIC,

– UE-BIOLOGIQUE,

– AE-ORGÁNACH,

– UE-BIOLOGICO,

– ES-BIOLOĢISKĀ,

– ES-EKOLOGIŠKAS,

– EU-ÖKOLÓGIAI,

– EU-ORGANIKU,

– EU-BIOLOGISCH,

– UE-EKOLOGICZNE

– EU-EKOLOGICKE,

– EU-EKOLOSKI,

– EU-LUONNONMUKAINEN,

– EU-EKOLOGISK.

2005/0279 (CNS)

Návrh

NARIADENIE RADY

ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2092/91 o ekologickej výrobe poľnohospodárskych výrobkov a príslušných označeniach poľnohospodárskych výrobkov a potravín

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 37,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[20],

keďže:

(1) Vzhľadom na potrebu pokročiť v implementácii Európskeho akčného plánu pre ekologické potraviny a poľnohospodárstvo[21] na základe konkrétnych opatrení, s cieľom zabezpečiť zjednodušenie a celkovú koherenciu, sa nariadenie Rady (EHS) č. 2092/91[22] zrušuje [1. januára 2009] a nahrádza nariadením Rady (ES) č. ..../2006 z [...] o ekologickej výrobe a o označovaní ekologických výrobkov[23].

(2) Podľa nového programu zavedeného nariadením (ES) č...../2006 pre dovozy ekologických výrobkov z tretích krajín, by malo byť povolené uvádzať ekologické výrobky dovezené do Spoločenstva na trh Spoločenstva s označením ako ekologické, keď boli vyrobené v súlade s výrobnými pravidlami a podrobené kontrolným mechanizmom, ktoré sú v súlade, alebo sú rovnocenné s právnymi predpismi Spoločenstva.

(3) V súvislosti s uvedeným je potrebné uznať tretie krajiny, ktorých výrobné normy a kontrolné mechanizmy sú rovnocenné s výrobnými normami a kontrolnými mechanizmami uplatňovanými v Spoločenstve a uverejniť ich zoznam. Zároveň by sa mali uznať a uviesť aj kontrolné orgány oprávnené vykonávať kontrolu v krajinách, ktoré nie sú uvedené na zozname uznaných tretích krajín. Prevádzkovateľom tretej krajiny vyrábajúcim v priamom súlade s pravidlami Spoločenstva by malo byť umožnené zvoliť si možnosť predložiť svoje činnosti príslušným orgánom a kontrolným orgánom určeným členskými štátmi.

---

20 Ú. v. EÚ C ..., ..., s. ...
21 COM(2004) 415 final.
22 Ú. v. EÚ L 198, 22.7.1991, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a ….
23 Ú. v. EÚ L …, ….2006, s. …

(4) V článku 11 ods. 6 nariadenia (EHS) č. 2092/91 sa členským štátom poskytuje možnosť udeľovať do 31. decembra 2006 za určitých podmienok dovozné povolenia pre určité výrobky. Preto je vhodné zmeniť a doplniť tento článok tak, aby bolo možné nahradiť k tomuto dátumu súčasný dovozný program novým dovozným programom.

(5) Nový dovozný program sa bude teda uplatňovať od 1. januára 2007. Toto však ponecháva malý priestor na implementáciu programu, najmä pokiaľ ide o uznanie kontrolných orgánov oprávnených vykonávať kontrolu v tých krajinách, ktoré sa nenachádzajú na zozname uznaných tretích krajín. S cieľom nenarušiť medzinárodný obchod sa považuje za potrebné rozšíriť pre členské štáty možnosť naďalej udeľovať dovozné povolenia pre jednotlivé výrobky, kým nebudú prijaté opatrenia potrebné na fungovanie nového dovozného programu.

(6) Nariadenie (EHS) č. 2092/91 by sa malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (EHS) č. 2092/91 sa mení a dopĺňa takto:

1) V článku 10 ods. 1 sa písm. b) nahrádza takto:

"b) podliehali systému kontrol uvedenému v článku 9 alebo, v prípade výrobkov dovezených podľa článku 11 ods. 3 a 6, rovnocenným opatreniam;"

2) Článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

1. Výrobok dovážaný z tretej krajiny sa môže uviesť na trh Spoločenstva, označený ako ekologický, ak spĺňa pravidlá výroby uvedené v tomto nariadení.

2. Prevádzkovateľ tretej krajiny, ktorý si želá uviesť svoje výrobky označené ako ekologické na trh Spoločenstva podľa odseku 1, predloží svoje činnosti akémukoľvek kontrolnému úradu alebo kontrolnému orgánu uvedenému v článku 9 za predpokladu, že takýto dotknutý orgán alebo úrad vykonáva kontroly v tretej krajine výroby, alebo kontrolnému orgánu schválenému v súlade s odsekom 5 tohto článku.

3. Výrobok dovážaný z tretej krajiny môže byť taktiež uvedený na trh Spoločenstva, označený ako ekologický za predpokladu, že:

a) Výrobok bol vyrobený v súlade s výrobnými normami zhodnými s normami uplatňovaným na ekologickú výrobu v Spoločenstve, alebo v súlade s medzinárodne uznávanými normami uvedenými v usmerneniach *Codex Alimentarius;*

b) Výrobca sa podrobil kontrolným mechanizmom, ktoré sú rovnocenné s mechanizmami systému kontrol Spoločenstva, alebo ktoré sú v súlade s usmerneniami *Codex Alimentarius;*

c) Prevádzkovateľ z tretej krajiny, ktorý si želá uviesť svoje výrobky označené ako ekologické na trh Spoločenstva podľa podmienok tohto odseku, podrobil svoje činnosti systému kontrol uznávanému v súlade s odsekom 4 alebo kontrolnému orgánu uznávanému v súlade s odsekom 5;

d) Na výrobok sa vzťahuje certifikát vydaný príslušnými orgánmi alebo kontrolnými orgánmi tretej krajiny uznávanými v súlade s odsekom 4, alebo kontrolným orgánom uznávaným v súlade s odsekom 5, v ktorom sa potvrdzuje, že daný výrobok vyhovuje podmienkam, stanoveným v tomto odseku.

4. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 uzná tretie krajiny, ktorých výrobné normy a kontrolné mechanizmy sú rovnocenné s tými, ktoré sa uplatňujú v Spoločenstve, alebo ktoré sú v súlade s medzinárodne uznávanými štandardmi, uvedenými v usmerneniach *Codex Alimentarius* a uverejní zoznam týchto krajín.

Pri skúmaní žiadostí o uznanie Komisia vyzve tretiu krajinu, aby poskytla všetky potrebné informácie. Komisia môže poveriť odborníkov úlohou preskúmať na mieste pravidlá výroby a kontrolné mechanizmy dotknutej tretej krajiny.

5. Pre výrobky dovážané z tretej krajiny, ktorá nie je uznaná podľa odseku 4, a kde prevádzkovateľ nepredložil svoje činnosti kontrolnému úradu alebo kontrolnému orgánu uvedenému v článku 9, Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 uzná kontrolné orgány oprávnené vykonávať kontroly a vydávať certifikáty v takejto tretej krajine na účely odseku 2 alebo 3 tohto článku a uverejní zoznam týchto kontrolných orgánov.

Komisia preskúma každú žiadosť o uznanie podanú verejným alebo súkromným kontrolným orgánom v tretej krajine.

Pri skúmaní žiadostí o uznanie Komisia vyzve kontrolný orgán, aby poskytol všetky potrebné informácie. Komisia môže taktiež poveriť odborníkov úlohou preskúmať na mieste pravidlá výroby a kontrolné činnosti vykonávané v takejto tretej krajiny dotknutým kontrolným orgánom.

6. Príslušný úrad členského štátu môže na obdobie končiace šesť mesiacov po uverejnení prvého zoznamu kontrolných orgánov uznaných podľa odseku 5 povoliť dovozcom v takomto členskom štáte uviesť na trh výrobky dovezené z tretích krajín, ktoré nie sú zahrnuté do zoznamu uvedeného v odseku 4 za predpokladu, že dovozca poskytne postačujúci dôkaz potvrdzujúci, že podmienky uvedené v odseku 3 písm. a) a b) tohto článku, sú splnené. Ak sa tieto podmienky nebudú ďalej plniť, povolenie sa okamžite odoberie.

Na dovážaný výrobok sa vzťahuje certifikát vydaný príslušným úradom povoľujúceho členského štátu alebo kontrolným orgánom, uznaným v súlade s odsekom 5, v ktorom sa potvrdzuje, že výrobok spĺňa podmienky uvedené v tomto odseku.

Každý členský štát informuje ostatné členské štáty a Komisiu o každom povolení udelenom na základe tohto odseku, vrátane informácií o výrobných normách a konkrétnych kontrolných mechanizmoch.

Na žiadosť členského štátu alebo na základe iniciatívy Komisie, môže byť povolenie vydané v súlade s týmto odsekom preskúmané výborom uvedeným v článku 14. Ak z takéhoto preskúmania vyplynie, že podmienky uvedené v odseku 3 písm. a) a b) nie sú splnené, Komisia požiada členský štát, ktorý povolenie vydal, o jeho odobratie.

7. Komisia môže v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 prijať podrobné pravidlá pre uplatňovanie tohto článku, a to najmä:

a) pokiaľ ide o kritériá a postupy, ktoré sa musia dodržiavať vzhľadom na uznanie tretích krajín a kontrolných orgánov podľa odsekov 4 a 5 tohto článku, vrátane uverejnenia zoznamov uznaných tretích krajín a kontrolných orgánov;

b) pokiaľ ide o certifikát uvedený v odseku 3 písm. d) a odseku 6 tohto článku.“

3) Druhý pododsek článku 16 ods. 3 sa vypúšťa.

4) Bod C prílohy III sa mení a dopĺňa v súlade s prílohou k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť siedmym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Uplatňuje sa od 1. januára 2007.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

Za Radu
predseda

PRÍLOHA

Bod C Osobitných podmienok v prílohe III k nariadeniu (EHS) č. 2092/91 sa mení a dopĺňa takto:

1) V prvom odseku sa druhá zarážka nahrádza takto:

„– pod pojmom prvý príjemca tovaru sa rozumie fyzická alebo právnická osoba, ktorej bola dodaná zásielka, a ktorý ju prijme za účelom ďalšej úpravy a/alebo obchodovania.“

2) V bode 5 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Kontrolný orgán alebo úrad skontroluje zásoby a finančné záznamy uvedené v oddieli C, bod 2 a certifikát uvedený v článku 11 ods. 3 písm. d) alebo v článku 11 ods. 6.“